

- отримати адекватну інформацію про рівень безпеки ІТ компанії та загальну вартість корпоративних інформаційних систем захисту;
- порівняти служби інформаційного захисту як між собою, так і з іншими службами компанії;
- оптимізувати інвестиції в інформаційну безпеку компанії з урахуванням реальної вартості сукупних витрат.

Вартість системи інформаційної безпеки в залежності від конкретних вимог для режиму безпеки інформації, повинна бути близько 10-20% від вартості комп'ютерної інформаційної системи підприємства в цілому.

Список використаних джерел

1. Волкова В. В. Визначення витрат на забезпечення інформаційної безпеки підприємства на засадах математичного моделювання // В. В. Волкова, М. Р. Васютенко [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.vestnikdnu.com.ua/archive/201482/222.html>
2. Расходы на информационную безопасность [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://safe.cnews.ru/news/top/2016-08-09_rashody_na_ib_vyrastut_na_79_v_2016_g
3. Информационная безопасность (мировой рынок) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.tadviser.ru/index.php>
4. Информационная безопасность: экономические аспекты [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://masters.donntu.org/2009/fvti/khimka/library/2003_10.pdf
5. Сисюк С. В. Витрати на управління: історія розвитку облікової категорії / С. В. Сисюк, Н. Г. Мельник // Вісник Житомирського державного технологічного університету / Економічні науки. – Житомир : ЖДТУ № 4(62). – 2012. – С.217-219.
6. Яцишин, С. Р. Розвиток та економічний зміст категорії витрати виробництва / Світлана Яцишин // Українська наука: минуле, сучасне, майбутнє. Щорічник. Випуск 8. – Тернопіль : Економічна думка, 2003. – С. 149-152.

Мосейчук Д. С.

ст. гр. ОМОН-11,

Науковий керівник: Мельник Н.Г., к.е.н., доцент,
кафедра обліку в державному секторі економіки та сфері послуг,
Тернопільський національний економічний університет,
м. Тернопіль, Україна

СУТНІСТЬ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ: ЕКОНОМІЧНИЙ ТА ОБЛІКОВИЙ ПІДХІД

Актуальність залучення іноземних інвестицій обумовлена низкою обставин. Перш за все, повільне становлення внутрішнього ринку інвестиційних ресурсів, складність залучення коштів кредитних ліній за міжурядовими угодами, коштів міжнародних організацій, комерційних банків та інвестиційних структур. Іноземні інвестиції – не лише додаткове джерело фінансування вітчизняних підприємств, але й спосіб залучення нових виробничих технологій і алгоритмів сучасного менеджменту.

В цьому аспекті найбільший інтерес представляють прямі інвестиції, адже розміщення в Україні іноземних і спільних підприємств у багатьох випадках дозволяє не тільки створювати додаткові робочі місця, а й підвищувати кваліфікацію зайнятих на них вітчизняних фахівців. Таким чином, іноземні інвестиції необхідні національній економіці,

оскільки вони несуть не тільки економічну, а й соціальну корисність, а також виступають в якості невід'ємного чинника процесу інтернаціоналізації світової економіки в цілому.

Отже, інвестиції виконують дуже важливу роль, так як вони є основою для систематичного оновлення й збільшення виробничого капіталу, прискорення науково-технічного прогресу і покращення якості продукції, структурного переобладнання суспільного виробництва й збалансованого розвитку усіх сфер економіки. Без інвестицій ускладнюється виробництво нових видів продукції, підвищення якості та дизайну товарів, використання нових видів матеріалів, енергозберігання тощо.

Термін «інвестиції» походить від латинського слова «invest», яке означає вкладання коштів. З економічної точки зору, іноземні інвестиції – вкладення капіталу іноземного походження, тобто їх вкладають у виробництво (в широкому сенсі слова) фізичні та юридичні особи, які є іноземними по відношенню до країни, де ці інвестиції здійснюються.

Згідно із Законом України «Про інвестиційну діяльність» інвестиції – це усі види майнових та інтелектуальних цінностей, які вкладаються в об'єкти підприємницької або іншого виду діяльності, в результаті якої утворюється прибуток (дохід) або досягається соціальний ефект.

Закон України «Про інвестиційну діяльність» визначає широке коло цінностей, котрі виступають об'єктами інвестиційної діяльності [1].

Законом України «Про режим іноземного інвестування» визначено, що іноземні інвестиції – цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту. При цьому іноземними інвесторами можуть бути [2]:

- юридичні особи, створені відповідно до законодавства іншого, ніж законодавство України;
- фізичні особи – іноземці, які не мають постійного місця проживання на території України і не обмежені у дієздатності;
- іноземні держави, міжнародні урядові та неурядові організації;
- інші іноземні суб'єкти інвестиційної діяльності, які визнаються такими відповідно до законодавства України.

Отримання іноземних інвестицій надає країні-реципієнту низку вигод, основними з яких є покращення платіжного балансу; трансфер новітніх технологій та ноу-хау; комплексне використання ресурсів; розвиток експортного потенціалу і зниження рівня залежності від імпорту; досягнення соціально-економічного ефекту. Одночасно, використання іноземних інвестицій для країни є потенційним джерелом загроз, а саме таких як експлуатація сировинних ресурсів і забруднення навколишнього середовища, підвищення рівня залежності країни від іноземного капіталу, зниження рівня конкурентоспроможності вітчизняних товаровиробників, трансфер капіталу закордон.

За даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, протягом 2015 р. в економіку України надійшло 3,76 млрд дол. прямих іноземних інвестицій. Третину з цих коштів вклали у виробничі підприємства, трохи менше третини – в установи фінансової та страхової сфери. За даними Держстату, за січень-березень 2016 р. Україна засвоїла майже 51,2 млрд грн. міжнародних інвестицій. До десяти основних країн-інвесторів, на які припадає 83,0 % валового обсягу прямих інвестицій, увійшли Кіпр (11,7 млрд. дол.), Нідерланди (5,6 млрд. дол.), Німеччина (5,4 млрд. дол.), Росія (3,3 млрд. дол.), Австрія (2,4 млрд. дол.), Велика Британія (1,85 млрд. дол.), Віргінські острови (1,7 млрд. дол.), Франція (1,5 млрд. дол.), Швейцарія (1,3 млрд. дол.), Італія (972 млн. дол.) [3].

У дослідженні Самбурської Н.І., проблеми, які пов'язані з іноземними інвестиціями в Україну, об'єднано у такі групи: правові, економічні та облікові. Серед загальноекономічних проблем, які негативно впливають на процес іноземного інвестування є [4]:

- відсутність чіткої державної стратегії щодо стимулювання залучення інвестицій;
- відсутність державного захисту інвестицій та гарантій їх повернення;
- значний податковий і адміністративний тиск.

Поряд з політичною та економічною нестабільністю, які стримують приплив іноземних інвестицій в Україну, проблемою є неякісне інформаційне забезпечення інвесторів, основним джерелом якого є дані бухгалтерського обліку. Для цього необхідно вирішити нагальні завдання:

- узгодження податкового законодавства із вимогами міжнародної спільноти;
- необхідність переходу на міжнародні стандарти бухгалтерського обліку;
- розробка положень щодо документального оформлення прямих іноземних інвестицій;
- удосконалення методики обліку інвестицій іноземних інвесторів [4].

Одним із важливих інструментів підвищення інвестиційної привабливості вітчизняних підприємств є використання міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) в якості глобальної універсальної мови бізнесу. На даний час Україна робить впевнені кроки для покращення інвестиційної привабливості шляхом регулювання вимог щодо якісного розкриття інформації публічними компаніями. Поступове впровадження МСФЗ забезпечить збільшення іноземних інвестицій в економіку країни та підвищить статус нашої держави як повноправного учасника світового інвестиційного ринку [5].

Список використаних джерел

1. Закон України «Про інвестиційну діяльність» від 18.09.1991р. №1560-12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
2. Закон України «Про режим іноземного інвестування» від 19.03.1996р. №93/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/93/96-вр>.
3. Беззуб І. Іноземні інвестиції в українській економіці / І. Беззуб. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=2240:inozemni-investitsiji-v-ukrajinskij-ekonomitsi&catid=8&Itemid=350.
4. Самбурська Н. І. Проблеми обліку іноземних інвестицій в Україні / Н.І. Самбурська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://bovup-poltava.forumotion.me/t37-topic>.
5. Мельник Н.Г. Міжнародні стандарти фінансової звітності як складова інвестиційної привабливості України у світовій економіці / Н.Г. Мельник // Всеукраїнська науково-практична Інтернет-конференція «Стратегічний розвиток національної економіки, регіонів і підприємств». – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://confersum.ucoz.ua>.

Остап'юк П. Ю.

студент інституту екології природоохорони і туризму,
НУ «Львівська політехніка»,
м. Львів, Україна

ЕКОЛОГІЧНІ ВИТРАТИ ЯК ОБ'ЄКТ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ: РЕАЛІЇ СЬОГОДЕННЯ

Природні ресурси нашої держави земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші запаси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу морської економічної зони є об'єктами права власності українського народу. Кожен